

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Razveza In Ločitev](#) > Croatia

Razveza in ločitev

 Hrvaška

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kakšni so pogoji za razvezo zakonske zveze?

Predpogoj za izdajo sodne odločbe o razvezi zakonske zveze je, da ustrezno pooblaščen (procesno upravičen) oseba ali osebe začnejo ustrezen (pravdni ali nepravdni) sodni postopek za razvezo zakonske zveze v skladu s členi 50, 369 in 453 družinskega zakona (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Uradni list Republike Hrvaške) št. 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 in 156/2023). Če imata zakonca skupnega mladoletnega otroka, morajo biti predlogu za sporazumno razvezo zakonske zveze priložene ustrezne priloge (poročilo o obveznem svetovanju in načrt o skupni starševski skrbi – člen 55 v povezavi s členom 456 družinskega zakona). Podobna ureditev velja, če imata zakonca skupnega mladoletnega otroka in samo eden od zakoncev vloži tožbo za razvezo zakonske zveze (poročilo o obveznem svetovanju – člen 57 v povezavi s členom 379 družinskega zakona).

Zato morata zakonca, ki imata skupne mladoletne otroke, preden vložita skupen predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze ali eden od njiju vloži tožbo za razvezo zakonske zveze, predložiti zahtevo za obvezno svetovanje pri regionalnem uradu hrvaškega zavoda za socialno delo (*Hrvatski zavod za socialni rad*), ki je krajevno pristojen glede na stalno ali začasno prebivališče otroka ali glede na zadnje skupno stalno ali začasno prebivališče zakoncev (členi 321, 322 in 323 družinskega zakona).

2 Kakšni so razlogi za razvezo zakonske zveze?

Pogoji za razvezo zakonske zveze so urejeni z določbami člena 51 družinskega zakona. V skladu z navedenimi zakonskimi določbami sodišče razveže zakonsko zvezo:

1. če oba zakonca sporazumno vložita predlog za razvezo zakonske zveze,
2. če ugotovi, da je prišlo do resnega in nepopravljivega razdrtja zakonskih odnosov, ali
3. če je minilo eno leto od prenehanja zakonske skupnosti.

3 Katere so pravne posledice razveze, kar zadeva:

3.1 osebne odnose med zakoncema (na primer priimek);

Ena od pravnih posledic prenehanja zakonske zveze je prenehanje osebnih pravic in dolžnosti zakoncev (členi 30 do 33 družinskega zakona). Družinski zakon izrecno določa, da lahko v primeru prenehanja zakonske zveze (z razveljavitvijo ali razvezo) vsak od nekdanjih zakoncev ohrani priimek, ki ga je imel ob prenehanju zakonske zveze (člen 48 družinskega zakona).

3.2 razdelitev premoženja zakoncev;

Pred razdelitvijo skupnega premoženja (sporazumno ali sodno – v nepravdnem postopku) se najpogosteje pojavlja vprašanje razlikovanja med pravicami in stvarmi, ki so del skupnega premoženja zakoncev, ter pravicami in stvarmi, ki so individualna lastnina enega ali drugega zakonca (razlikovanje med tremi vrstami premoženja). Ta vprašanja se razrešijo v pravdnem postopku na podlagi ustreznih določb družinskega zakona (členi 34 do 39 in 43 do 46), če se zakonca nista mogla sporazumeti o ureditvi premoženjskih razmerij (poročna

pogodba – členi 40 do 42 družinskega zakona), s podredno uporabo določb zakona o lastništvu in drugih stvarnih pravicah (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), zakona o obligacijskih razmerjih (*Zakon o obveznim odnosima*), zakona o zemljiških knjigah (*Zakon o zemljišnim knjigama*), zakona o gospodarskih družbah (*Zakon o trgovačkim društvima*), zakona o izvršbi (*Ovršni zakon*) in zakona o pravnem postopku (*Zakon o parničnom postupku*) (členi 38, 45 in 346 družinskega zakona).

3.3 mladoletne otroke zakoncev;

Pravne posledice prenehanja zakonske zveze za mladoletne otroke vključujejo več pomembnih vprašanj: s katerim od staršev bo otrok živel po prenehanju zakonske zveze, ohranjanje osebnih stikov s staršem, pri katerem otrok ne bo živel, preživnina za otroka in način, na katerega bodo urejena ostala področja starševske skrbi (kot so zastopanje otroka, sklepanje pravnih poslov, upravljanje otrokovega premoženja in razpolaganje z njim ter otrokovo izobraževanje in zdravje). Zakonca lahko dosežeta sporazum v zvezi s temi pravnimi posledicami razveze zakonske zveze (načrt o skupni starševski skrbi) ter tako začneta preprostejši in hitrejši nepravdni postopek razveze zakonske zveze (členi 52, 54, 55, 106 in 453 do 460 družinskega zakona). Če zakonca ne pripravita načrta o skupni starševski skrbi, ki vsebuje dogovor o zgoraj navedenih pravnih posledicah razveze zakonske zveze, o teh vprašanjih samodejno odloči sodišče v pravnem postopku za razvezo zakonske zveze, ki se začne z vložitvijo tožbe (členi 53, 54, 56, 57 in 413 družinskega zakona). Kljub temu imata starša možnost, da se sporazumeta o pravnih posledicah razveze zakonske zveze med pravnim postopkom razveze. V tem primeru sodišče odloči na podlagi sporazuma med staršema, če meni, da je ta sporazum v otrokovo korist (člen 104(3) v povezavi s členom 420 družinskega zakona).

3.4 obveznost plačevanja preživnine drugemu zakoncu?

Družinski zakon določa možnost, da zakonec zahteva preživnino pred zaključkom glavne obravnave v postopku razveze zakonske zveze. Če preživninski zahtevek ni bil vložen v postopku razveze zakonske zveze, lahko nekdanji zakonec s tožbo zahteva preživnino v šestih mesecih po prenehanju zakonske zveze, če so bili zakonski pogoji za preživnino izpolnjeni ob zaključku glavne obravnave v postopku razveze zakonske zveze in neprekinjeno do zaključka glavne obravnave v postopku v zvezi s preživnino (členi 295 do 301 in 423 do 432 družinskega zakona). Zakonski pogoji za preživnino zakoncev so, da zakonec, ki vlaga zahtevek za preživnino, nima zadostnih sredstev za preživljanje ali takih sredstev ne more pridobiti iz svojega premoženja in ni zmožen za delo ali ne more najti zaposlitve, če ima zakonec, zoper katerega je bil vložen zahtevek, zadostna sredstva in zmožnost za izpolnjevanje take obveznosti (člen 295 družinskega zakona). Preživnina se določi za omejeno obdobje. V skladu s členom 298 družinskega zakona lahko obveznost preživljanja zakonca traja največ eno leto, odvisno od trajanja zakonske zveze in možnosti, da si tožnik v bližnji prihodnosti kako drugače zagotovi sredstva za preživetje. Družinski zakon ureja tudi načine izpolnjevanja preživninske obveznosti. V skladu s členom 296 družinskega zakona se preživnina za zakonca določi kot redni mesečni znesek, ki se plačuje vnaprej. Vendar lahko sodišče na zahtevo enega ali obeh zakoncev odredi plačilo v enkratnem znesku, odvisno od okoliščin zadeve. V skladu s členom 302 družinskega zakona lahko zakonca sporazum o preživnini skleneta tudi v primeru razveze zakonske zveze (členi 302 in 470 do 473 družinskega zakona).

4 Kaj pravni izraz „prenehanje življenjske skupnosti“ dejansko pomeni?

Hrvaško pravo ne pozna pojma, ki bi bil enakovreden „prenehanju življenjske skupnosti“ (*zakonska rastava*). Soroden izraz za „prenehanje življenjske skupnosti“ v sedanji zakonodaji bi bil „prenehanje zakonske skupnosti“ (*prestanak bračne zajednice*). „Prenehanje zakonske skupnosti“ nastopi, če zakonca pretrgata vse medsebojne odnose, ki so sicer značilni za skupno življenje, tj. če nimata več želje, da bi žvela kot zakonca in ohranila svojo skupnost. „Prenehanje zakonske skupnosti“ je pomemben pojem na področju prava zakonske zveze, saj je v skladu s členom 51 družinskega zakona eden od pravnih temeljev za prenehanje zakonske zveze ta, da je od prenehanja zakonske skupnosti preteklo več kot eno leto. „Prenehanje zakonske skupnosti“ ima poseben pomen tudi pri ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema, saj se v skladu s členom 36 družinskega zakona za skupno premoženje zakoncev šteje premoženje, ki sta ga zakonca pridobila z delom med trajanjem zakonske skupnosti (torej ne med trajanjem zakonske zveze) ali ki izhaja iz tega premoženja.

5 Kakšni so pogoji za prenehanje življenjske skupnosti?

Hrvaško pravo ne pozna pojma, ki bi bil enakovreden „prenehanju življenjske skupnosti“ (*zakonska rastava*). Soroden izraz za „prenehanje življenjske skupnosti“ v sedanji zakonodaji bi bil „prenehanje zakonske skupnosti“

(*prestanak bračne zajednice*). Družinski zakon ne določa pogojev za „prenehanje zakonske skupnosti“, saj je zakonska skupnost pravni standard in predstavlja vsebino skupnega življenja. Zakonska skupnost preneha, če zakonca pretrgata vse medsebojne odnose, ki so sicer značilni za skupno življenje, tj. če nimata več želje živeti kot poročeni par in ohraniti svojo skupnost (npr. prenehata komunicirati). Prenehanje zakonske skupnosti se v praksi najpogosteje kaže tako, da eden od zakoncev odide iz skupnega doma in zapusti drugega zakonca.

6 Katere so pravne posledice prenehanja življenjske skupnosti?

Hrvaško pravo ne pozna pojma, ki bi bil enakovreden „prenehanju življenjske skupnosti“ (*zakonska rastava*). Soroden izraz za „prenehanje življenjske skupnosti“ v sedanji zakonodaji bi bil „prenehanje zakonske skupnosti“ (*prestanak bračne zajednice*). „Prenehanje zakonske skupnosti“ je pomemben pojem na področju prava zakonske zveze, saj je v skladu s členom 51 družinskega zakona eden od pravnih temeljev za prenehanje zakonske zveze ta, da je od prenehanja zakonske skupnosti preteklo več kot eno leto. „Prenehanje zakonske skupnosti“ ima poseben pomen tudi pri ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema, saj se v skladu s členom 36 družinskega zakona za skupno premoženje zakoncev šteje premoženje, ki sta ga zakonca pridobila z delom med trajanjem zakonske skupnosti (torej ne med trajanjem zakonske zveze) ali ki izhaja iz tega premoženja. Take določbe so utemeljene z logiko, da trajanje zakonske skupnosti ne sovпада nujno s trajanjem zakonske zveze, zlasti kadar se zakonska zveza konča z razvezo. Praviloma zakonska skupnost preneha pred začetkom postopka razveze zakonske zveze. Postopek razveze zakonske zveze torej lahko traja še po „prenehanju zakonske skupnosti“ in največkrat je dejansko tako (zlasti če se v postopku uveljavljajo pravna sredstva).

7 Kaj izraz „razveljavitev zakonske zveze“ dejansko pomeni?

V hrvaškem družinskem pravu se za „razveljavitev zakonske zveze“ namesto izraza *poništenje braka* uporablja izraz *poništaj braka*. „Razveljavitev zakonske zveze“ je eden od razlogov za prenehanje zakonske zveze (člen 47 družinskega zakona) in pomeni enega od treh zakonskih sporov, ki so urejeni v hrvaškem pravnem redu (člen 369 družinskega zakona). „Razveljavitev zakonske zveze“ je družinskopravna sankcija, kadar je bila zakonska zveza sklenjena v nasprotju z določbami o veljavnosti zakonske zveze (členi 25 do 29 družinskega zakona). Izvaja se v pravnem postopku, ki se začne z vložitvijo tožbe (člen 369 družinskega zakona). Določbe o „razveljavitvi zakonske zveze“ se uporabljajo, kadar zakonska zveza ni veljavna (členi 29, 49 in 369 do 378 družinskega zakona).

8 Kakšni so pogoji za razveljavitev zakonske zveze?

V hrvaškem družinskem pravu se za „razveljavitev zakonske zveze“ namesto izraza *poništenje braka* uporablja izraz *poništaj braka*. Zakonska zveza je neveljavna, če je bila sklenjena v nasprotju z določbami členov 25 do 28 družinskega zakona, tj. če sta jo sklenili mladoletni osebi, osebi, ki nista imeli sposobnosti za razsojanje, osebi, ki jima je bila odvzeta poslovna sposobnost za odločanje o svojem osebnem stanju, ali osebi, ki sta krvna sorodnika, ali ki sta v sorodstvu po posvojitvi, ali če je nevesta ali ženin v že obstoječi zakonski zvezi ali življenjski skupnosti. Za tako zakonsko zvezo se uporabljajo določbe o „razveljavitvi zakonske zveze“ (člen 29 družinskega zakona).

9 Katere so pravne posledice razveljavitve zakonske zveze?

V hrvaškem družinskem pravu se za „razveljavitev zakonske zveze“ namesto izraza *poništenje braka* uporablja izraz *poništaj braka*. Pravne posledice „razveljavitve zakonske zveze“ so urejene enako kot pri prenehanju zakonske zveze z razvezo (glej odgovor na vprašanje št. 3).

10 Ali obstajajo alternativni zunajsodni načini reševanja sporov v zvezi z razvezo zakonske zveze, pri katerih ni treba začeti postopka pri sodišču?

V hrvaškem pravnem sistemu je razveza zakonske zveze urejena kot sodni postopek in ni možnosti za izvensodni postopek razveze zakonske zveze. Kljub temu je eno od temeljnih načel družinskega prava, ki je še posebno poudarjeno v postopku razveze zakonske zveze, sporazumno reševanje družinskih razmerij, kar je naloga vseh organov, ki zagotavljajo strokovno pomoč družini ali odločajo o družinskih razmerjih (člen 9 družinskega zakona).

Družinsko pravo tako določa dva izvensodna postopka, katerih cilj vključuje sporazumno reševanje zadev, povezanih z razvezo zakonske zveze: obvezno svetovanje (členi 321 do 330 družinskega zakona) in družinsko mediacijo (členi 331 do 344 družinskega zakona). Obvezno svetovanje izvaja skupina strokovnjakov iz regionalnega urada hrvaškega zavoda za socialno delo (Hrvatski zavod za socialni rad), pomeni pa obliko pomoči družinskim članom (npr. zakoncema, ki nameravata začeti postopek razveze zakonske zveze in imata skupnega mladoletnega otroka), da sprejmejo sporazumne odločitve v zvezi z družinskimi razmerji, pri čemer je posebna skrb namenjena zaščiti družinskih razmerij, ki vključujejo otroka. To vključuje pripravo načrta o skupni starševski skrbi, ki je sporazum o pravnih posledicah razveze zakonske zveze in mora podrobno določati: kraj in naslov otrokovega prebivališča, čas, ki ga bo otrok preživel z vsakim od staršev, način izmenjave informacij glede soglasja o odločitvah, ki vplivajo na otroka, način izmenjave pomembnih informacij v zvezi z otrokom, znesek preživnine, ki ga mora plačevati starš, pri katerem otrok ne prebiva, in način reševanja prihodnjih spornih vprašanj. Soglasne odločitve morajo zajemati tudi pravne posledice, če sporazum ni dosežen in se začne sodni postopek za odločitev o otrokovih osebnih pravicah. Družinska mediacija je postopek, v katerem stranki poskušata sporazumno rešiti družinski spor ob pomoči enega ali več družinskih mediatorjev. Glavni namen postopka je pripraviti načrt o skupni starševski skrbi in doseči druge dogovore v zvezi z otrokom ter glede vseh drugih spornih premoženjskih in nepremoženjskih vprašanj.

11 Kje je treba vložiti zahtevek (tožbo) za razvezo/prenehanje življenjske skupnosti/razveljavitev zakonske zveze? Katere formalnosti je treba upoštevati in katere dokumente moram priložiti zahtevku?

Zakonca, ki nimata mladoletnega otroka, lahko začneta sodni postopek tako, da eden od njiju vloži tožbo za razvezo zakonske zveze ali da oba vložita predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze (člen 50 družinskega zakona). V nobenem od teh primerov ni izvensodnega postopka obveznega svetovanja (oblika strokovne pomoči družinskim članom, da sprejmejo sporazumno odločitev o družinskih razmerjih, ki jo izvaja skupina strokovnjakov iz regionalnega urada hrvaškega zavoda za socialno delo (*Hrvatski zavod za socialni rad*)) (člena 321 in 322 družinskega zakona) in zakonca takoj začneta (pravdni ali nepravdni) sodni postopek razveze zakonske zveze, ki je razmeroma preprost in hiter. Navedeno velja tudi za sodni postopek razveljavitve zakonske zveze, če zakonca nimata skupnega mladoletnega otroka.

Zakonca, ki imata mladoletnega otroka, lahko začneta sodni postopek tako, da eden od njiju vloži tožbo za razvezo zakonske zveze ali da oba vložita predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze (člen 50 družinskega zakona). Zakonca pa se morata pred začetkom postopka za razvezo zakonske zveze (z vložitvijo tožbe ali predloga za sporazumno razvezo zakonske zveze) v primeru skupnega mladoletnega otroka udeležiti izvensodnega obveznega svetovanja. To je oblika strokovne pomoči družinskim članom, da sprejmejo sporazumno odločitev o družinskih razmerjih, ki jo izvaja skupina strokovnjakov iz regionalnega urada hrvaškega zavoda za socialno delo (*Hrvatski zavod za socialni rad*), ki je krajevno pristojen glede na stalno ali začasno prebivališče otroka ali glede na zadnje skupno stalno ali začasno prebivališče zakoncev (člena 321 in 322 družinskega zakona). Namen te ureditve je zakoncema zagotoviti strokovno pomoč, med drugim pri pripravi načrta o skupni starševski skrbi, ki je sporazum o pravnih posledicah razveze zakonske zveze in mora podrobno določati: kraj in naslov otrokovega prebivališča, čas, ki ga bo otrok preživel z vsakim od staršev, način izmenjave informacij glede soglasja o odločitvah, ki vplivajo na otroka, način izmenjave pomembnih informacij v zvezi z otrokom, znesek preživnine, ki ga mora plačevati starš, pri katerem otrok ne prebiva, in način reševanja prihodnjih spornih vprašanj. Starša lahko pripravita načrt o skupni starševski skrbi med obveznim svetovanjem, lahko pa ga pripravita tudi samostojno ali med družinsko mediacijo (izvensodni postopek, v katerem poskušata zakonca sporazumno rešiti spore, ki izhajajo iz družinskih razmerij, ob pomoči enega ali več družinskih mediatorjev - člen 331 družinskega zakona). Zakonca se lahko s pripravo načrta o skupni starševski skrbi odločita za preprostejši in hitrejši nepravdni postopek razveze zakonske zveze, ki se začne z vložitvijo predloga (členi 52, 54, 55, 106 in 453 do 460 družinskega zakona). Zakonca, ki imata skupnega mladoletnega otroka, morata predlogu za sporazumno razvezo zakonske zveze priložiti poročilo o obveznem svetovanju iz člena 324 družinskega zakona in načrt o skupni starševski skrbi iz člena 106 družinskega zakona (člen 456 družinskega zakona).

Če zakonca ne pripravita načrta o skupni starševski skrbi, ki vsebuje dogovor o zgoraj navedenih pravnih posledicah razveze zakonske zveze, o teh vprašanih samodejno odloči sodišče v pravdnem postopku za razvezo zakonske zveze, ki se začne z vložitvijo tožbe (členi 53, 54, 56, 57 in 413 družinskega zakona). Če imata zakonca skupnega mladoletnega otroka, morata tožbi za razvezo zakonske zveze priložiti poročilo o obveznem svetovanju

iz člena 324 družinskega zakona.

12 Ali lahko dobim pravno pomoč za kritje stroškov postopka?

V hrvaškem pravnem sistemu vprašanja, ki so povezana z brezplačno pravno pomočjo ter možnostjo oprostitve plačila stroškov sodnega postopka in sodnih taks, ureja zakon o brezplačni pravni pomoči (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*) (NN, št. 143/2013 in 98/2019). Stranka je lahko upravičena do primarne pravne pomoči v vseh postopkih, vključno z zakonskimi spori in drugimi družinskopravnimi postopki, če izpolnjuje zakonske zahteve (členi 9 do 11 zakona o brezplačni pravni pomoči). Stranka je lahko upravičena do sekundarne pravne pomoči v družinskopravnih postopkih in v drugih postopkih, določenih z zakonom, če izpolnjuje zakonske zahteve (členi 12 do 25 zakona o brezplačni pravni pomoči). Vprašanje pridobitve odločbe o oprostitvi plačila sodnih stroškov v določenih postopkih, vključno z družinskopravnimi postopki, ureja člen 13(3) zakona o brezplačni pravni pomoči. Posebno pozornost je treba nameniti določbam:

1. ki urejajo zagotavljanje sekundarne pravne pomoči brez ugotavljanja premoženjskega stanja zadevne osebe (člen 15 zakona o brezplačni pravni pomoči);
2. ki urejajo postopek za pridobitev sekundarne pravne pomoči (členi 16 do 18 zakona o brezplačni pravni pomoči);
3. ki urejajo obseg zagotavljanja sekundarne pravne pomoči (člen 19 zakona o brezplačni pravni pomoči);
4. ki urejajo procesna in druga vprašanja, pomembna za pridobitev brezplačne pravne pomoči (členi 20 do 25 zakona o brezplačni pravni pomoči).

Hkrati je treba opozoriti na člena 10 in 11 zakona o sodnih taksah (*Zakon o sodskih pristojbama*) (NN, št. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15, 118/18 in 51/23) v zvezi s strankami, ki so vedno oproščene plačila sodnih taks.

13 Ali je mogoče vložiti pritožbo zoper odločbo v zvezi z razvezo/prenehanjem življenjske skupnosti/razveljavitvijo zakonske zveze?

Zoper sodno odločbo o razvezi ali razveljavitvi zakonske zveze je mogoče vložiti pritožbo. To pravico imata obe stranki v postopku. Družinski zakon ne ureja izrecno pritožb v zakonskih sporih. Namesto tega določbe člena 346 določajo podredno uporabo določb zakona o pravnem postopku (*Zakon o parničnem postopku*) (NN št. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 in 155/23).

Člen 348 zakona o pravnem postopku ureja pritožbo zoper sodbo, člen 378 pa ureja pritožbo zoper odločbo. V zvezi s pravnimi sredstvi družinski zakon določa, da sodni nadzor ni dovoljen zoper drugostopenjske sodbe, izdane v zakonskem sporu (člen 373 družinskega zakona).

14 Kaj je treba storiti, da bo odločba o razvezi/prenehanju življenjske skupnosti/razveljavitvi zakonske zveze, ki jo je izdalo sodišče v drugi državi članici, priznana v tej državi članici?

V skladu s členom 30 Uredbe (EU) 2019/1111 se taka odločba na Hrvaškem prizna, ne da bi bil potreben kakršen koli poseben postopek.

Poleg tega za vpis spremembe osebne stanja v uradne evidence države članice na podlagi sodne odločbe o razvezi, prenehanju življenjske skupnosti ali razveljavitvi zakonske zveze, izdane v drugi državi članici, zoper katero po pravu te države ni mogoče vložiti nadaljnega pravnega sredstva, ni treba začeti posebnega postopka.

15 Pri katerem sodišču je treba vložiti zahtevek za izpodbijanje priznanja odločbe o razvezi/prenehanju življenjske skupnosti/razveljavitvi zakonske zveze, ki jo je izdalo sodišče v drugi državi članici? Kateri postopek se

uporablja v teh primerih?

Zahtevke za priznanje ali nepriznanje odločbe (člen 21(3) uredbe Bruselj IIa) je treba vložiti pri krajevno pristojnem občinskem sodišču (*općinski sud*). V tem primeru se uporabi postopek iz oddelka 2 poglavja III uredbe Bruselj IIa.

Pravno sredstvo, tj. pritožba na podlagi člena 33 uredbe Bruselj IIa, se vložijo pri sodišču druge stopnje (županijskem sodišču (*županijski sud*)) prek sodišča prve stopnje, ki je izdalo odločbo (občinsko sodišče z zgoraj navedenega seznama).

16 Katero pravo se uporablja v postopkih razveze zakonske zveze med zakoncema, ki ne prebivata v tej državi članici ali imata različno državljanstvo?

Če sta zakonca za razvezo zakonske zveze izbrala pravo, ki se uporablja, se uporabi eno od naslednjega: pravo države, v kateri imata oba zakonca običajno prebivališče v času izbire uporabnega prava; pravo države, v kateri sta imela zadnje skupno običajno prebivališče, če ima eden od njiju še vedno običajno prebivališče v tej državi; pravo države, v kateri ima vsaj eden od njiju državljanstvo v času izbire prava, ki se uporablja; hrvaško pravo (člen 36 zakona o mednarodnem zasebnem pravu (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*), NN št. 101/17 in 67/23). Če zakonca nista izbrala prava, ki se uporablja, v skladu s členom 36 zakona o mednarodnem zasebnem pravu, se za razvezo zakonske zveze uporabi eno od naslednjega:

1. pravo države, v kateri imata oba zakonca običajno prebivališče ob začetku postopka razveze zakonske zveze;
2. pravo države, v kateri sta imela zadnje skupno običajno prebivališče, če ima eden od njiju v tej državi še vedno običajno prebivališče;
3. pravo države, v kateri imata državljanstvo ob začetku postopka razveze zakonske zveze;
4. hrvaško pravo.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

■ Zadnja posodobitev: 06/12/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.